

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari,
Opvscvla Spiritvalia**

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Quæsitio sui quantoperè sit vitanda. Cap. XX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](#)

Precatio cō- solitudinem rado. Item: Ego non fugio homines seu fratres, sed meipsum, & propria
tā loquaci- lingua meam fugio. P̄fissime Iesu miserere mei. Detractiones, obloquiations
tatem. tam loqui quād audire, adeo tibi esse debet alienum, vt singulari proposū
Detrac- contra has non egeas. Nimis enim omnibus manifestum est eas caneri debe-
tiones & oblo- re. Atque idē si incident, vbi prohibere non potes, tu recede, vt vel hoc sig-
quiations quād pere
quantopere
fint fugiēda.
no alij, quād agant perperam discant. Roga autem Dominum ut emenda-
da ipse corrigit. De rumoribus quoque seculi, quā nihil spiritualis protectus
adducunt, elige magis nescire, quam de ijs quid audire vēlis. Generant enim
distractiones & cogitationes inutiles.

Quæstio sui vitanda quantopere fit.

CAPVT X.

Quæstio
propria vt sit
vitanda
1. Cor 10.

In omnibus quā facis, vide ne temetipsum queras, hoc est non tuum com-
modum, non vtilitatem, non profectum, non requiem etiam corporis,
nec vt propterea tu leuius faciliusque habeas: sed hoc quod Deo acceptum
sum, quod communitatē vtilissimum sit elige. Sic enim Apostolus quo-
que, vt non quid vni, sed quid profit multis obseruemus, admonet. Nihil lig-
tur proper te optes fieri, quod proximo non conueniat, nihil queras, nūl
denique fieri consentias quālibet fructuosum (nisi pro voluntate Dei ibi
fuerit necessarium) quod noceat proximo: sed ad charitatem seruandā quā
quid sit accommodatissimum inquire, illudq; elige. Porro honor Dei, cui-
demq; beneplacitum omnibus vtilitatib; & commodis sunt auteserenda.

Gloria vana quanta sit diligentia vitanda.

CAPVT XI.

Vana gloria
quād li stu-
diose cauen-
da.
Matt. 25.

Matt. 25.

Opera bona
quando sit
cclanda.

Ama nesciri, & nihil palam ostentes, nec hominibus tū placere studeas
Non optes vt de te bene sentiant homines, nūl in graui id re necē-
fuerit, aut pro grandis mali suspicione amouenda. Quid enim ri-
prodest homini reuelare ea quā vel eidem vel alteri bona feceris? Nunquid
hæc vt illi narres, vt iactes, vī ve es ijs glorieris, propterea fecisti? Num ideo
narras, quasi ab illo pro beneficiis mercedem accepturus? Nonne quicquid
proximo facis, siue clam, siue in publico, Christo facis, ab eodem recepturus
mercedem. Nunquid hominis gratiam, amicitiam, consolationemue affe-
ctas? Haud quaquam. Hominibus quidem facienda sunt bona, sed non pro-
pter homines, sed proper Christum, hæc impendenda sunt. Christo haud ne-
cessē est reuelari tua: omnia enim sunt eius oculis nuda & aperta. Porro rau-
lare homini quā illi feceris, est aut captare illius benevolentiam, eiusve grati-
tiam affectare, aut quasi ingratitudinis illum arguere, hoc est, beneficium ex-
probrare. Sincerius igitur ages si racheas, ne iactando beneficium, non solum
pro illo nullam à Deo recipias mercedem, sed amissa etiam, quam aliqui
habiturus fueras mercede, propterea quod teipsum & humanum fauorem
quæfisti / supplicium à Deo merearis. Statue igitur omne opus bonū, & qui-
quid laudari ab hominibus solet celare nisi id manifestari oporteat, proptee
vitandum scandalum. / vt sunt ea: q; obligamur omnes, aut proper cu-
iuspiam informationem, aliamue necessitatem. Adiuua me Domine Deum meus,

64.

